

Het Evangelie Naar Mattheüs

Bijbelvertaling uit: Weerd, De Verklaring van Mattheüs

Aflevering 7: Mattheüs 6:9-34 Exegese

Mattheüs 6:9-13 Het Onze Vader

Dit gebed wordt het volmaakte gebed van de christelijke kerk genoemd. Wanneer we echter goed lezen dan is het Onze Vader primair een gebed om de komst van Gods Koninkrijk op aarde **in die tijd!** Dat was toen de doelstelling. Als Jezus dit zegt spreekt Hij namelijk tot de Joden en tevens over het Messiaanse Rijk. Zo zullen zijn toehoorders het toen ook begrepen hebben – daar is geen twijfel over.

Heeft het ‘Onze Vader’ dan geen waarde voor de Gemeente van Christus? Zeker wel. Want in Johannes 18:36 (NBV21) zegt Jezus (nadat Hij is afgewezen door de Joden en de komst van het Messiaanse Rijk werd uitgesteld) het volgende:

Jezus antwoordde: ‘Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.’

De Studiebijbel geeft hier de volgende verklaring: *Bedoeld wordt: ‘bij deze stand van zaken blijkt wel duidelijk dat Mijn Koninkrijk niet van hier is’.* Dat is juist. De Joden hebben Jezus toen afgewezen, anders zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Met deze uitspraak wordt het Onze Vader in tweede instantie toegewezen aan de Gemeente van Christus.

Het Koninkrijk van de Gemeente is Niet Van Hier!

Wat is dan dat andere koninkrijk? Jezus zegt: *niet van hier*. En dat klopt want de situatie is met Johannes 18:36 veranderd. Toen de Joden Jezus afwezen koos Hij zich een nieuw volk: de Gemeente van Christus. Die heeft echter geen aardse bestemming, maar een hemelse – *niet van hier* (= de aarde) dus. Het Onze Vader is sindsdien toegevoegd aan de Gemeente van Christus. Die Gemeente is de Bruid van Christus en daarom mogen wij de hoge God Vader noemen. Daarmee is tevens aangetoond dat het Onze Vader alleen door leden van de Gemeente kan worden uitgesproken.

De Vaderrelatie is de Sleutel

Is het Onze Vader heden nog van toepassing voor de Joden? Neen, want de Vaderrelatie ontstaat alleen ‘in Christus’ en Hij is door het Joodse volk afgewezen. De Joden dienen vanaf dat moment de weg der Wet te volgen en die is zwaar, want op die weg ontbreekt de bescherming van God, waardoor Satan de kans krijgt dit volk voortdurend te schaden. We noemen dat: antisemitisme. En Jodenvervolgingen gedurende de kruistochten, pogroms en de Holocaust getuigen daarvan. Die weg der wet brengt dit volk uiteindelijk tot in de Grote Verdrukking, wat een vreselijke beproeving zal zijn.

De Gemeente echter wordt voor de Grote Verdrukking gespaard door de Opname ten hemel, want ze is de Bruid van Christus en die valt onder Zijn bescherming. Paulus bevestigt dat in 1 Thessalonicenzen 1:9c-10 (NBV21) waar hij tot de Gemeente spreekt: *om Hem, de levende en ware God, te dienen en om uit de hemel zijn Zoon te verwachten* (= de Opname), *die Hij uit de dood heeft doen opstaan: Jezus, die ons redt van het komende oordeel* (= de Grote Verdrukking). Hier wordt dus niet gezegd dat Jezus op de aarde aankomt – dat is de wederkomst zoals in Zacharia 14:4 aangekondigd – maar dat Hij de hemel verlaat om Zijn Gemeente op te halen. 1 Thessalonicenzen 4:13-18 (NBV21) getuigt daarover:

¹³ *Broeders en zusters, wij willen u niet in het ongewisse laten over degenen die u ontvallen zijn, zodat u niet hoeft te treuren, zoals anderen, die geen hoop hebben.*

¹⁴ *Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en is opgestaan, moeten wij ook geloven dat God door Jezus de doden bij zich zal halen, samen met Jezus zelf.*

¹⁵ *Wij zeggen u met een woord van de Heer: wij, die in leven blijven tot de komst van de Heer, zullen de*

doden in geen geval voorgaan.

- ¹⁶ Wanneer het signaal gegeven wordt, de aartsengel zijn stem verheft en de bazuin van God weerklinkt, zal de Heer zelf uit de hemel neerdalen. Dan zullen eerst de doden die Christus toebehoren opstaan,
- ¹⁷ en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd²⁾ en gaan we in de lucht de Heer tegemoet. Dan zullen we altijd bij Hem zijn.
- ¹⁸ Troost elkaar met deze woorden.
-

Vers 9 **Bidt daarom zo: Onze Vader Die in de hoge hemel is. Uw hoge Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome.**

De opening van het **Onze Vader** ademt een geheel andere sfeer uit als de Tien Geboden. De wet gelast ons om de hoge God te eren. Hier speelt een intieme sfeer als tussen Vader en kind – in de Bijbel het ‘Kindschap Gods’ genoemd; Romeinen 8:14-15 (NBV21):

¹⁴ Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God.

¹⁵ U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te worden – door Hem roepen wij God aan met ‘Abba, Vader’.

Uw hoge Naam worde geheiligd. Er volgt nu geen verheerlijking van de hoge God, wat we wel vinden in de tien geboden – die eer ligt reeds besloten in het intieme **Onze Vader**. Hier wordt een wens uitgesproken die pas in het Messiaanse Rijk tot vervulling komt. Dan zal Jahweh wederkeren naar de aarde en in de tempel te Jeruzalem gaan wonen. De stad krijgt dan de naam: *Jahweh Shammah* (dat is: *Jahweh is aldaar*).

Uw Koninkrijk kome. Er nu volgt een wens, namelijk dat de wereld niet meer zucht onder de overste van deze wereld (Satan), maar Gods Koninkrijk wordt: het Messiaanse Rijk. Een bede om de komst van het Koninkrijk is de Joden bekend. Het eerste couplet van de Kaddisj, luidt namelijk:

*Moge zijn grote naam verheven en geheiligd worden in de wereld die hij geschapen heeft naar zijn wil.
Moge zijn koninkrijk erkend worden in uw leven en in uw dagen en in het leven van het gehele huis van Israël, weldra en spoedig.*

Vers 10 **Uw hoge Raad geschiede zowel in de hemel als op de ganse aarde.**

Dit vers word vaak verkeerd vertaald en dan wordt het een bede dat Gods Raad op aarde vervuld wordt, zoals heden **het geval is in de hemel**. Maar dat staat er niet! Deze **hemel** is de engelenhemel en daar hebben zowel goede als kwade machten toegang (Job 1:6-7). Slechts in de hoge hemel (het Vaderhuis) is geen kwaad aanwezig.

Zien de woorden **Uw hoge Raad geschiede** op het Messiaanse Rijk? Neen, want daar kan nog steeds gezondigd worden, hoewel dat wel bestraft wordt (zie bijvoorbeeld: Zacharia 5:1-4 en 13:3-4). Vers 10 ziet op een nieuwe schepping¹⁾, dus de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde, waar het Messiaanse Rijk slechts een voorloper van is. Filippenzen 2:10-11 (NBV21) bevestigt dat:

¹⁰ opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde,

¹¹ en elke tong zal belijden: ‘Jezus Christus is Heer,’ tot eer van God, de Vader.

Vers 11 **Geef toch heden ons dagelijks brood.**

Deze woorden zijn zeer omstreden. Aanvankelijk zag men het als een bede om dagelijks brood. Maar al snel werd de bede betrokken op de avondmaalsviering. Een derde mening is dat de bede op de ‘maaltijd in het Koninkrijk van God duidt’ (men bedoeld dan de Zaligheid). Jezus spreekt tot eenvoudige mensen waarvan velen zorgen hadden over hun dagelijkse leefbehoeften, dus dienen we het ook zo te verstaan.

Vers 12 **Vergeef ons onze schulden naar de mate waarmee wij ónze schuldenaren vergeven.**

Eenzijdig verworven genade (Zaligheid) bestaat niet (daarvoor dient het bloed van Christus). Jezus vult aan waar wij in gebreke blijven. Eenzijdige schuldvergeving bestaat ook niet. God kan ons alleen vergiffenis in Christus schenken als wij bereid zijn **onze** schuldenaren te vergeven. Die schuldenaar dient dan wel bereid te zijn eigen schuld te erkennen, anders kan er geen vergeving zijn. De maat die de gelovige aanlegt als die

God om schuldvergeving vraagt, dienen we dus zelf toe te passen op onze schuldenaren. We hebben op die stelling een mooi spreekwoord gefundeerd: *Wat jij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.*

Vers 13A **Bewaar ons toch voor verzoeking**

Het woord **verzoeking** dekt alles af wat ons kan scheiden van de hoge God en Jezus Christus. Dat kan verleiding zijn, rijkdom, ongeremde seksuele begeerte, maar ook vervolging en marteling; vul zelf maar in. In deze bede toont de bidder zijn bezorgdheid over verzoeken die hij/zij **terecht** vreest en vraagt de hoge God haar/hem bij te staan om die te kunnen verduren. Het is dus een bede om de wapenrusting Gods te ontvangen! Efeziërs 6:14-16 (NBV21) spreekt daarover:

- ¹³ *Neem daarom de wapens van God op om weerstand te kunnen bieden op de dag van het kwaad, en goed voorbereid stand te kunnen houden.*
¹⁴ *Houd stand met de waarheid als gordel om uw heupen, de gerechtigheid als harnas om uw borst,*
¹⁵ *de inzet voor het evangelie van de vrede als sandalen aan uw voeten,*
¹⁶ *en draag daarbij het geloof als schild waarmee u alle brandende pijlen van hem die het kwaad zelf is*
¹⁷ *kunt doven. Draag de verlossing als helm en Gods woord als zwaard, dat u van de Geest ontvangt.*

Vers 13B **en verlos ons bovenal van de Boze zelf.**

De **Boze zelf** is natuurlijk Satan en hij is de bron van alle kwaad. Satan is heden de *heerser van deze wereld* (Johannes 12:31; 14:30 en 16:11 - NBV21). Als het Messiaanse Rijk gesticht wordt, zal hij gebonden worden, zoals Openbaring 20:1-3 (NBV21) getuigt:

- ¹ *Ik zag een engel uit de hemel neerdalen met de sleutel van de onderaardse diepte en zware ketenen in zijn hand.*
² *Hij greep de draak, de slang van weleer, die ook duivel of Satan wordt genoemd, en ketende hem voor duizend jaren.*
³ *Hij gooide hem in de diepte, sloot de put boven hem en verzegelde die, opdat de volken niet meer door hem misleid zouden worden tot de duizend jaar voorbij waren;*

Wij worden ‘verlost van **de Boze**’ als Jezus Zijn Gemeente ophaalt (de Opname) en naar de hemel brengt. Het is nu nog een wens, daarom stopt het Onze Vader hier in de grondtekst.

Vers 13C Mattheüs 6:13b (NBV21): [**Want aan U behoort het koningschap, de macht en de majesteit, in eeuwigheid. Amen.**]

Deze woorden zijn pas eeuwen later aan het Onze Vader toegevoegd en daarom heeft de NBV21 ze tussen haakjes gezet. Moeten we ze dan maar voortaan negeren? Dat is niet nodig. Het is gewoon een mooi eind aan het gebed en bevestigt in feite de woorden van Jezus.

Mattheüs 6:14-15 Schuldvergeving

In deze verzen legt Jezus vers 12 van het Onze Vader verder uit.

Vers 14 **Onder die voorwaarden, dus als u bereid bent ieder mens zijn overtredingen te vergeven, zal uw hoge Vader in de hemel u óók vergeven.**

Vers 15 **Maar als u niet bereid bent ieder mens welke overtreding ook te vergeven, zal de hoge Vader al úw overtredingen ook niet vergeven.**

De hoge God is alleen bereid om onze schulden te vergeven als ook wij bereid zijn onze schuldenaren te vergeven. Dat betekent niet dat we elke schuldenaar moeten vergeven of hun schulden per definitie moeten kwijtschelden. Het is geen universeel pardon, want eenzijdige schuldvergeving zonder voorwaarden kent de Bijbel niet. Er dient altijd wederzijdse bereidwilligheid te bestaan.

Zoals wij onze schuld aan de hoge God erkennen, dienen ook zij hun schuld aan ons te erkennen. Als de schuldenaar daartoe in staat is, dient hij die te voldoen. Kan hij dat niet dan valt zijn schuld onder de opdracht tot **het verrichten van barmhartigheid**, zoals in de verzen 1-4 besproken is. Dan zal onze **hoge Vader, Die alles ziet wat verborgen is, het Zelf wel vergelden als alles geopenbaard wordt** (Mattheüs 6:4).

Mattheüs 6:16-24 Algemene Leefregels van Jezus

Vers 16 ***Als u weleens vast, wordt dan niet zoals de huichelaars. Want zij verbergen hun ware gezichten in somberheid, opdat zoveel mogelijk mensen getoond wordt dat zij vasten.***

Voorwaar ik zeg u: Daarmee hebben zij hun loon volledig vereffend.

De Mozaïsche Wet schreef alleen op Grote Verzoendag een vasten voor. Tevens bestond de gewoonte om een intensief gebed door vasten vooraf te laten gaan (Ezra 8:21 en Jeremia 14:12) – dat betreft echter een persoonlijke keuze, het is/was geen goddelijk voorschrift.

In eerste instantie duidt Jezus hier uiteraard op de Farizeeërs en Schriftgeleerden. Maar in deze tekst ziet men ook vaak een verwijzing naar uiterlijke vormen van vroomheid, zoals zwarte kleding en een ernstige of zwaarmoedige uitstraling. Dat is onjuist, want een typerend uiterlijk is geen teken van huichelarij in zichzelf. Hier duidt Jezus in het algemeen op mensen die zich binnen het Joodse volk (of kerkelijke doelgroep) verheffen en dat vindt plaats in allerlei denominaties. Weer waarschuwt Hij dat *wie zichzelf verhoogt, vernedert zal worden* (Lucas 14:11), want die ontvangt geen schatten in de hemel (vers 20).

Vers 17 ***Als ú echter vast, zult u uw ganse hoofd en gezicht zalven en u wassen, opdat u niet aan de mensen zult tonen dat u vast.***

Vers 18 ***Want uw hoge Vader, Die alles ziet wat verborgen is, zal u vergelden als alles geopenbaard wordt.*** Het besluit om te vasten is een persoonlijke keuze. Jezus promoot het niet, maar maakt er ook geen bezwaar tegen, echter wel over de manier waarop! Jezus zegt: Als iemand vast, dan moet hij/zij zich voorbereiden alsof je naar een feest gaat – ***uw ganse hoofd en gezicht zalven en u wassen*** – want het is tot eer van God. Dat je dan innerlijk honger leidt, is niet iets waar je mee mag pronken. Dat hoort alleen bekend te zijn bij de hoge God ***Die alles ziet wat verborgen is***. De buitenwereld dient een blijmoedig christen te zien, want God zal het ***u vergelden als alles geopenbaard wordt*** (= schatten in de hemel).

Vers 19 ***Verzamel voor uzelf geen schatten op deze aarde, waar mot en voortdurend verval ze aantasten en waar dieven en inbrekers stelen,***

Vers 20 ***maar verzamel voor uzelf schatten in de hemel, waar mot noch verval ze aantasten en waar dieven niet inbreken noch stelen.***

Vers 21 ***Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.***

Scherp wordt het tijdelijke van aardse schatten benadrukt – daar worden ook reputatie of roem mee bedoeld –, want het is ‘vluchtige winst’. Als je daar op bouwt sta je aan het einde van je leven met lege handen voor de hoge God. Heeft dat consequenties voor je Zaligheid? Dat staat er niet (1 Korintiërs 3:15b) getuigt: *hijzelf zal worden gered, maar als het ware door het vuur heen.*

Vers 22 ***De enige lamp voor heel het lichaam zijn de ogen. Als dan de ogen van u helder zijn, zal het gehele lichaam verlicht worden.***

Vers 23 ***Maar als uw ogen slecht zijn, zal geheel uw lichaam verduisterd worden. Als dan al het licht in u verduisterd is, hoe erg is die duisternis dan wel niet?***

Jezus zegt dat we een ‘helder oog’ moeten hebben voor de woorden van God. Want dan zal de Heilige Geest ons bijstaan om de ‘duistere plekken’ (dus het kwaad) in onszelf te vinden en te bestrijden. Worden we dan volmaakt? In zekere zin **wel**! Niet vanwege onszelf, maar in Christus Jezus. Hij maakt de ware gelovige tot een heilige! Leviticus 20:7 (NBV21): *Zorg ervoor dat jullie heilig zijn, en blijf heilig, want Ik ben de HEER, jullie God.*

Voorgaande woorden klonken tot Israël. Petrus betreft zo ook op de Gemeente – 1 Petrus 1:16 (NBV21):

¹⁵ *Leid een leven dat in alle opzichten heilig is zoals Hij (Jezus) die u geroepen heeft heilig is.*

¹⁶ *Er staat immers geschreven: ‘Wees heilig, want Ik ben heilig.’*

Onmogelijk?... Welnee. De hoge God ziet ons u immers door de ‘bril van Christus’ heen. Hij toont God wat we gaan worden en daarmee zijn we per definitie heilig geworden. Romeinen 1:7 (NBV21) getuigt:

Aan allen in Rome, geliefden van God, geroepen om zijn heiligen te zijn. Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Vers 23B ***Als dan al het licht in u verduisterd is, hoe erg is die duisternis dan wel niet?***

Dit is een metafoor van **verloren gaan** als elk contact met God is doorgesneden. Wat is dat, die ‘verbinding met de hoge God’? Dat noemen we **geweten** dat we met de geboorte meekrijgen – het laatste lijntje met God die ook een ongelovige met Hem verbindt. Als **het licht in u verduisterd** wordt, gaat die verbinding met God verloren. Aldus wordt een mens afgekoppeld van de enige bron van alle goed – de hoge God en wordt **al het licht in haar/hem verduisterd**. Dat is verloren gaan – **hoe erg is die duisternis dan wel niet?**

Vers 24 **Niemand kan twee heren dienen, want van de één zal hij een afkeer hebben terwijl hij de ander graag zal mogen – of hij zal aan één toegewijd zijn en de ander verachten. U kunt niet God dienen en tevens verslaafd zijn aan allerlei vormen van rijkdom.**

Het woord *kurios* (**heren**) heeft de onderliggende betekenis van *heerser* en dat is een wereldse kwalificatie. Dat houdt per definitie in dat het twee concurrerende machten betreft, zoals we dat in onze maatschappij ervaren. Mensen komen dan altijd tot een keuze: voor of tegen – en dat is het voorbeeld dat Jezus ons geeft. Een tweede tegenstelling is: Het dienen van de hoge God en **verslaafd zijn aan allerlei vormen van rijkdom**. Die twee gaan namelijk niet samen. Is rijkdom dan per definitie fout? Neen, het is wel een valkuil.

Mattheüs 6:25-34 Leefregels voor de Gelovige

Vers 25 **Daarom geef Ik het volgende ter overweging: Wees niet overbezorgd over uw (aardse) leven en over wat er gegeten of gedronken moet worden. Ook niet over uw eigen lichaam of over wat u zou moeten aantrekken. Is het ware leven niet belangrijker dan welk voedsel ook of dan alle kleding voor het lichaam?**

Deze tekst wordt vaak zo uitgelegd dat een ware gelovige zich geen zorgen moet maken over wereldse zaken. Dat standpunt motiveerde christenen in het verleden om een leven als ascetische monnik te leiden. Voor anderen zijn het zorgen om het Koninkrijk. Beide meningen worden niet door de context ondersteund.

Jezus Leeft met Ons Mee

Onze tekst wijkt af van traditionele vertalingen – en om gegronde redenen. Jezus heeft begrip voor de noden van mensen. Hij heeft die noden in allerlei vormen zelf meebeleefd. Jezus houdt ons voor dat overbezorgd zijn, angst voor morgen, piekeren over wat ‘misschien’ kan gebeuren, een mens verlamt. Angstig leven hoort niet bij het ‘christen-zijn’. Dat is geen gemakkelijk advies, vooral niet als je in ellende verkeert. Toch zegt Paulus – Romeinen 8:18 (NBV21): *Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard*. Dat lost hongersnood, ziekte en oorlogsgeweld niet op, maar geeft wel troost. Zo leeft dan een gelovige toch een beetje met ‘zijn hoofd in de hemel’ terwijl zijn lichaam nog de aanslagen van de wereld verduurt.

Vers 26 **Leer van al die vogels in de lucht; dat zij zaaien noch oogsten, noch in voorraadschuren opslaan, want het is uw hoge hemelse Vader die ze voedt. Gaan jullie hen niet ver te boven?**

Wat een mooi voorbeeld geeft Jezus hier. Het is de hoge God die Zijn zegen over de natuur en het gewas geeft, ondanks dat de overste van deze wereld Satan is (Johannes 12:31, 14:30 en 16:11). Dat wordt pijnlijk duidelijk als de Hoogheilige Zijn handen van de aarde aftrekt, want dan ontstaat over de gehele wereld hongersnood – In Openbaring 6:5-8 wordt dat getypeerd door *een zwart paard én een vaal paard*.

God voedt de **vogels in de lucht** en de mens gaat ze **ver te boven**. Wij zien dat in ons zaaien, maaien en arbeid. De dankdag voor gewas en arbeid zou dus een **nationale feestdag** moeten zijn, maar wij zijn vergeten hoe afhankelijk we zijn van Gods zegen. Echter in Mattheüs 6:26 vers spreekt Jezus over **voeden onder voorwaarde**. Wij dienen zelf te zaaien, te maaien en te arbeiden om die zegen te verzilveren. Dat houdt in dat we de aarde als ‘pachter van God’ goed moeten verzorgen en daarin falen we. De opwarming van de aarde is geen natuurlijk fenomeen, maar een gevolg van wereldwijd misbruik van die aarde.

Vers 27 **Wie van u kan dan door zich overbezorgd te maken één el aan zijn levensweg toevoegen?**

Met dit vers komt Jezus tot een conclusie die we niet nader hoeven te verklaren.

Vers 28 ***Wat betreft de kleding: Zit u daar over in? Let eens op al die voorjaarsbloemen in het veld, hoe zij groeien. Zij zwoegen niet, noch spinnen zij.***

Vers 29 ***Toch zeg Ik u: Zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen.***

Jezus wijst op de uitbundige pracht van de natuur in de lente. Wij zijn dat een beetje kwijtgeraakt omdat op onze landerijen onkruid doodgespoten wordt. In de Alpen is dat gelukkig streng verboden en daar kunnen we die overweldigend bloemenpracht in de lente nog zien. De tekst spreekt verder voor zich.

Vers 30 ***Als dan de begroeiing van het land dat er vandaag is en morgen in een oven geworpen kan worden, door de hoge God zo (met voorjaarsbloemen) bekleed wordt, zal Hij jullie dan niet veel beter behandelen, gij kleingelovigen?***

Als in Kanaän de regens vielen kleurden de velden door de pracht van allerlei veldbloemen. Het warme klimaat deed enige weken later al die planten verdorren en die gebruikte men dan als goedkope brandstof. De tekst is een metafoor die op **verloren gaan** en **behouden worden** duidt. Zal de hoge God ons ook in de oven werpen? Neen, **Hij zal ons veel beter behandelen**

Dit zijn troostrijke woorden voor allen die God zo goed mogelijk proberen te dienen. God eist geen heilig niveau als bindende voorwaarde tot de Zaligheid – wel dienen we daarnaar te streven, hoewel binnen de beperkingen van de eigen situatie. Ook een **kleingelovige** is een gelovige en ook die beërft de Zaligheid.

Conclusie op Vers 28-20

Dat wij kleding en waardevolle zaken kunnen kopen is niet alleen de vrucht van onze arbeid – dat ook – maar vloeit allereerst voort uit de zegen van God over gewas en arbeid. Maar wat als vanzelfsprekend wordt aanvaard, wordt zelden zo ervaren. Wij zijn vergeten dat alle goeds op aarde een gift van God is en dat alle kwaad wortelt in Satan. Pas als die zegen van de hoge God de wereld ontvalt – in de Eindtijd, de Grote Verdrukking –, als het zwarte en vale paard van oordeel naar de aarde gezonden worden (Openbaring 6:5-8) ¹⁾, wordt zichtbaar hoezeer de mensheid van Gods zegen afhankelijk was. Dan zal de mens beseffen **wat ze verspeeld hebben**, maar dan is het al te laat.

Vers 31 ***Wees niet overbezorgd in het overwegen van: Wat zullen we eten? of: Wat zullen we drinken? of: Waarmee zullen we ons kleden?***

Vers 32 ***Want deze dingen, die alle heidenen najagen, weet uw hoge hemelse Vader immers voordat u dit alles nodig hebt.***

Vers 33 ***Zoek dan eerst het hoge Goddelijke Koninkrijk en al zijn gerechtigheid; dan zal dit alles ú toevallen.***

Jezus sluit met verstandige adviezen: Probeer niet te piekeren over aardse zaken die vergankelijk zijn of over bedreigingen die een mens **kunnen** overkomen. Bezorgd zijn mag en is redelijk, maar dient nooit de zekerheid van de komende Zaligheid te overschaduwen.

De conclusie van Jezus is als troost bedoeld, als een handvat die ons in kommervolle omstandigheden een stukje uit het moeras van terechte zorgen tilt.

Dus wat een mens ook moge overkomen, het panorama van de komende Zaligheid dient altijd in het oog gehouden te worden. Daarmee worden christenen niet overvraagd. Die instelling is noodzaak voor de gelovige zelf om het in barre tijden vol te kunnen houden. Want in het geloof ligt de kracht van de Heilige Geest en die verleent er ‘vastigheid’ aan – Die staat ons dan bij als we zelf dreigen te wankelen.

Vers 34 ***Wees echter niet overbezorgd voor wat morgen zou kunnen gebeuren, want die morgen zal zijn eigen zorgen hebben. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.***

Zo wijst Jezus tobende christenen terecht. Niet als vermaning van onze levenswijze. Hij biedt verlichting van zorgen, opdat we daar niet door overweldigd worden: **elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.**

Dit is een uittreksel van de Verklaring van Mattheüs door Gert A. van de Weerd. Daar wordt de grondtekst diepgaand verantwoord.

Copyright: Gert A. van de Weerd; PMI Boeken BV.